

Interviu cu

BJÖRN VON SYDOW

Președintele Parlamentului Suedez - Sveriges Riksdags Talman

"ESTE ÎNTOTDEAUNA VORBA DE UN BALANS DIFICIL ÎNTRE CE SĂ SE OPRIME, SĂ SE REPRIME SAU SĂ SE INTERZICĂ ÎNTR-O DEMOCRAȚIE!"

Silvia Constantinescu: Încep prin a oferi președintelui parlamentului suedez un CD-ROM despre viața, activitatea și moștenirea lui Alfred Nobel pe care în 1996, cu sprijinul întreprinderii Bofors, l-am conceput și editat cei din redacția CURIERULUI ROMÂNESC, mai precis eu și Octavian și Anne-Marie Ciupitu.

B.v.S.: Interesant!

S.C.: CURIERUL ROMÂNESC, care apare într-o ediție tipărită și una electronică, se adresează vorbitorilor de limbă română din Suedia și de pretutindeni. Noi prezentăm în primul rând românii care se află în exil și personalități, evenimente și instituții suedeze, în dorința noastră de a transmite vorbitorilor de limbă română din tradiția democratică a țării care ne-a adoptat. Scrim despre artă, în special în Stockholm, dar și despre investiții în artă, bijuterii și acum începem un foileton despre investițiile în ceasuri, mai ales în cele care au o valoare deosebit de mare, cum ar fi ceasuri care costă peste un milion de coroane - mă gândesc mai ales la un ceas Bulgari, pe care l-am văzut zilele acestea și care costă peste 1 milion, lucru despre care n-am avut nici cea mai mică idee!

B.v.S.: Lucrul acesta nu l-am știut nici eu!

Dar câți locuitori de origine română sunt în Suedia?

S.C.: Noi apreciem că "vorbitori de limba română", în această noțiune intrând de la etnici români, la unguri și evrei originari din România, etc., care vorbesc însă limba română, ar fi în jur de 20 de mii...

B.v.S.: Aha!

S.C.: Doresc răspuns la câteva întrebări de la tine, dincolo de informațiile pe care le pot primi din broșurile care există despre Talman (Președinte), Riksdag (Parlament), etc. Noi avem o tradiție și anume ca cel cu care avem un interviu să se prezinte el însuși, să povestească despre el însuși, căci lucrul acesta este mereu interesant.

B.v.S.: Am 57 de ani, sunt căsătorit și am patru copii (ei sunt maturi acum, cel mai tânăr are 21 de ani) și locuim în Solna, unde avem o casă, și mai avem o casă de vacanță în Sigtuna. Eu sunt, de fapt, profesor universitar de științe politice. Am participat la politica pe plan național în mai multe feluri, dar ca deputat în parlament din 1994. Pe urmă, timp de vreo șase ani și jumătate, dacă nu greșesc, am fost ministru.

S.C.: Eu am pregătire de bibliotecar în Suedia și am lucrat timp de 15 ani ca bibliotecar, așa că este de la sine înțeles că te voi întreba: Ce citești?

B.v.S.: Ei bine, eu citesc la serviciu note de serviciu, și pe urmă citesc lucrări de științe politice și altele de acest fel. Multe dintre acestea au de-a face cu problemele europene actuale, de când a luat sfârșit războiul rece. În ceea ce privește literatura beletristică, eu citesc mai ales biografii. Dar, în ultimii ani, am citit foarte mulți americani, adică scriitori de romane moderni americani, sau scriitori de nuvele. Consider că sunt unele care sunt foarte frumoase. Pe urmă, este interesant să ai societatea americană ca fundal pentru problemele umane. Cam atât am de spus despre ce citesc.

S.C.: Ai vreun hobby?

B.v.S.: Am două hobby-uri, de fapt. Unul este acela

Björn von Sydow, Președintele Parlamentului, în timpul interviului.

Foto: Octavian Ciupitu / © CR.

că eu sunt, să nu spun fanatic, căci ar fi să merg prea departe, dar sunt un entuziast și amator al căilor ferate, așa că fac parte din sprijinitorii Muzeului Căilor Ferate cu linie îngustă din Mariefred. Acesta este unul, și m-am ocupat de acesta încă de pe vremea când eram un băietan. Al doilea este că eu practic călărie, ceea ce fac o dată pe săptămână, sau aproape.

S.C.: Există un alt von Sydow, un ilustru actor, Max von Sydow, care este foarte, foarte cunoscut în România și în toată lumea. Sunteți rude?

B.v.S.: Da, suntem rude, dar această rudenie merge mult înapoi în timp. Primul von Sydow a venit în Suedia în 1724, din ce era pe atunci partea suedeză a Pomeraniei, în Germania de nord. La a treia generație după el, sau a doua, a fost unul care a avut mulți copii, din care s-au format mai multe ramuri ale neamului. Noi suntem diferiți, din acele ramuri diferite, așa că ne înrudim pe departe în timp, de pe

la sfârșitul anilor 1700, când ramurile acelea s-au despărțit. Dar avem o "asociație de neam" foarte vivace și avem multe întâlniri în cadrul acestei asociații, și în acest context l-am întâlnit și eu pe Max. Eu am o foarte înaltă considerație pentru el, atât ca persoană, cât și ca actor. Pe urmă, l-am văzut în mai multe filme și, poate, vreodată, pe scenă, nu-mi amintesc exact aceasta. Dar îl consider a fi foarte important.

S.C.: Tu ești un social-democrat foarte cunoscut. De ce ai devenit social-democrat și nu aparții unui alt partid?

B.v.S.: Eu cred că aceasta depinde în mare grad de copilăria mea și de părinții mei. Părinții mei s-au întâlnit pe la sfârșitul celui de-al doilea război mondial. Tatăl meu provenea dintr-o familie social-democrată, se chema Sköldenberg, iar mama provenea dintr-o familie burgheză, dar devenise radicală, încă din timpul războiului. S-au căsătorit și amândoi au fost social-democrați și activi, mai ales mama, în asociații și cluburi feminine social-democrate. Căci are mare importanță ce primești de la părinți. Pe urmă, am devenit adolescent și am remarcat că eram foarte interesat de politică. Dar, tot timpul, pe de-o parte, participam în politică, iar, pe de altă parte, o studiam. Am intrat în Partidul Social-Democrat în 1964, dacă îmi amintesc bine. Nu am fost membru în mișcarea de tineret, ci am intrat direct în partidul pentru maturi. De atunci am fost în diferite posturi, sau, mai exact, am primit sarcini din partea partidului - locale, ideologice, iar pe urmă în Parlament (Riksdag).

S.C.: "Ca președinte al Parlamentului, am acum un nou rol, să fiu neutru față de politica partidelor", ai declarat cu ocazia alegerii tale în funcția de Președinte al Parlamentului Suedez. Întrebarea mea este: Este posibil ca o ființă socială să fie neutră?

B.v.S.: Aș vrea să fac aici o calificare. Eu nu trebuie să fiu și nu vreau să fiu astfel în chestiuni care nu sunt controversate sau, cel puțin, nu par a fi chiar așa de controversate în Suedia. Aceasta face ca eu să consider că pot să țin discursuri, să fac declarații care pot să fie destul de clare. Dar nu fac acest lucru în chestiuni în care partidele politice din Parlament au mari deosebiri de opinii, căci în rolul acela trebuie să fiu imparțial, atât în sala de ședințe, cât și în cazul în care ar fi o criză de guvern, căci atunci președintele de parlament suedez trebuie să facă ceea ce în cele mai multe țări o face